

ikke, at man vilde faae synderlig andet Svar af Justitsministeren paa en saadan Forespørgsel end det, der er fremkommet fra den høitæredede Kultusminister.

P. Olsen: Jeg ønskede kun i Anledning af denne Forespørgsel ganske kortelig at slaae fast, at hvad der her er kommet frem idag aldeles bestyrker, hvad jeg før har tilladt mig at fremsætte om Folkekirken, nemlig at den ikke er eller kan være et Troessamfund i samme Betydning som en Menighed. Jeg troer derfor, at Forespørgeren netop har rammet det Rette ved at tale om „Forældre, der henhøre til Folkekirken“; thi de henhøre kun ene og alene til Folkekirken, fordi de ingen andre Steder henhøre. Naar den ærede Minister har meent, at denne Sætning burde omskrives til „bekjende sig til den evangelisk-lutheriske Folkekirke“, saa vil jeg dog spørge, om han troer, at det skulde være nødvendigt at spørge, om Forældre, som bekjende sig til den evangelisk-lutheriske Tro eller Menighed, havde Ret til at lade deres Børn undervise i katolske Skoler? Skulde ikke netop den Lov, som den ærede Minister omtalte, Samvittighedens Lov, danne den allerstørste Modrægt mod, at dette blev Tilfældet med saadanne Forældre? Jeg ønsker kun at slaae fast, at der her er fremkommet den Kjendsgjerning, at Mange, som høre til Folkekirken, lade deres Børn gaae i katolske Skoler, saaledes at det har været nødvendigt at rette denne Forespørgsel til den høitærede Minister, thi dette er et vigtigt Bidrag til at behse, hvorledes det forholder sig med Folkekirken som Troessamfund.

Barfod: Da jeg sidst havde Ordet, brugte jeg Udtrykket „Kultusministeren“, men det var urigtigt, thi den officielle Betegnelse er Kirke- og Underviisningsministeren. Til Kirkeministeren skal jeg ikke henvende mig, da han ikke har Noget at gjøre med et Spørgsmaal, der blot angaaer Underviisningen; det er en reen Skolesag, og jeg vil derfor prøve paa endnu at henvende et Par Ord til Underviisningsministeren. Underviisningsministeren betænkter sig ikke i mindste Maade paa at lade Børnene henvise til Skoler, i hvilke der læres om Ju-

piter og Merkur, om Pallas Athene osv., og han mener ikke, at de Børn, der blive henviste til Skoler, i hvilke de daglig undervises om de nævnte Guder, derfor skulle blive opdragne, ikke i den romersk-katolske Lære, men i romersk Afguderi, i romersk Hedenskab. Hvorfor frygter den ærede Underviisningsminister ikke derfor? Forbi han meget vel veed, at det ikke er en Opdragelse, men en Underviisning, at det er Noget, som Børnene lære, uden at det i fjerneste Maade gaaer over i deres Bevidsthed som en Troessag, som en Livsopfattelse, en Livsag. Men naar det altsaa er den ærede Underviisningsminister klart, hvad der er os Andre klart, at man kan lade Drengene paa 10, 11, 12 Aar undervise om Jupiter, Pallas Athene osv., uden at deraf reiser sig den mindste Fare for deres Troessliv, fordi de i Hjemmet opdrages til en anden Tro, hvis der virkelig er en anden Tro i Hjemmet, saa forekommer det mig, at han med ligesaa stor Kolighed kunde lade Drengene i samme Alder gaae i en Skole, i hvilken der undervises om den ene og den anden Helgen og om hans Fortjenester, samt om Afsad og hvad der ellers adskiller den romersk-katolske Kirke fra den evangelisk-lutheriske, uden i fjerneste Maade at frygte for, at det, der saaledes gennem Underviisningen bliver Lærdom for dem, skal have den mindste Indflydelse paa deres Tro. I det jeg udtaler dette, skal jeg dog endnu tilføie, at det forekom mig, den ærede Underviisningsminister selv meente, at Forældre, der sendte deres Børn i saadanne Skoler, næppe selv kunde hjertelig tilhøre den Kirke, hvorunder de opførtes paa Mandtalslisten, og naar dette ikke er Tilfældet, naar de, som den ærede Underviisningsminister udtrykte sig, ere religiøst ligegyldige, seer jeg ikke rettere, end at, selv om det skulde kunne befrægtes, hvad der ikke er at befrægtes, vilde det være gavnligere for Børnene og det borgerlige Samfund, om de fik et Troessliv istedetfor den religiøse Ligegyldighed, hvori de i et saadant Hjem ellers vilde være udsatte for at opvoxe.

C. B. Nimestad: Jeg har ikke ifinde at blande mig i denne Strid, hvad det Religiøse og Troessagerne angaaer, men jeg vil